Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 23 липня 2008 року • № 80 (2032) • Ціна вільна

НА ЧЕРЗІ – ЕЛІТНЕ ПРОТИСТОЯННЯ

Незважаючи на те, що у другому попередньому раунді Кубка України беруть участь команди першої та другої професіональної ліг, сліпе жеребкування подарувало вболівальникам уже на цьому етапі протистояння із елітним присмаком.

У першу чергу, це дуель столичної «Оболоні», яка кілька років ставить завдання підвищитися в класі, і «Нафтовика-Укрнафти», який щойно залишив елітний дивізіон. Друге протистояння нещодавнього невдахи елітної ліги — «Закарпаття» і гранда першої — «Волині».

Ще одним цікавим протистоянням обіцяє бути зустріч команд Криму — Севастополя і Калініного.

Загалом же пари виглядають так:

Олком (Мелітополь) — Єдність (Плиски)
Бастіон (Іллічівськ) — Нива (Вінниця)
Дніпро (Черкаси) — Сталь (Алчевськ)
Кремінь (Кременчук) — Комунальник (Луганськ)
ФК Коростень — Княжа (Щасливе)
Поділля (Хмельницький) — Геліос (Харків)
ЦСКА (Київ) — ФК Полтава
Закарпаття (Ужгород) — Волинь (Луцьк)
Прикарпаття (Івано-Франківськ) — Кримтеплиця (Молодіжне)
Енергетик (Бурштин) — Ігросервіс (Симферополь)
Єдність-2 (Плиски) — Дністер (Овідіополь)
Сталь (Дніпродзержинськ) — ПФК Олександрія
Арсенал (Біла Церква) — Десна (Чернігів)
Олімпік (Донецьк) — Зірка (Кіровоград)
ПФК Севастополь — Фенікс-Іллічівець (Калініне)
Оболонь (Київ) — Нафтовик-Укрнафта (Охтирка)

Етап другого попереднього раунду на даній стадії складається з одного поєдинку.

Матчі відбудуться шостого серпня.

Цитати тижня

Олександр Іщенко (гол. тренер «Іллічівця») про те, що, граючи в футбол, можна навчитися плавати:

— У тому, що в першому ж турі нам довелося грати з «Динамо», нічого поганого не бачу. Як мовиться, кинули у воду — пливи. Не вмієш плавати — вчися на ходу.

Олег Таран (гол. тренер «Кривбасу») розглядає проблеми своєї команди з точки зору екзистенціалізму:

— Із перемогою вас. Найголовніше, що «Кривбасс» існує і... це найголовніше.

ФФУ не розуміє хто такий Анатолій Попов – особа чи явище:

— ФФУ і надалі вестиме безкомпромісну боротьбу за очищення футбольного середовища країни від одіозних осіб та явищ, які завдають шкоди його репутації в очах мільйонів уболівальників.

Сергій Палкін (генеральний директор «Шахтаря») про формування ради Стратегічного розвитку професіонального футболу:

— Якщо людина не бажана Суркісу, то вона ніде не з'являється. А небажана людина — це та, яка має свою думку з усіх питань. На жаль, Григорій Михайлович не хоче бачити там людей, які мають свою думку. Він хоче бачити там людей, які мають тільки його думку.

Равіль Сафіуллін про розширення Григорієм Суркісом рамок власної компетенції:

— Суркіс, в даному випадку, здається, вийшов за рамки дозволеного, і це м'яко сказано. Він поводиться так, як не личить президентові Федерації футболу і членові Виконкому УЄФА. Це не справа президента ФФУ вказувати клубу, кого і в який орган той повинен делегувати. Це неповага до «Шахтаря», як до клубу.

Олександр Заваров (гол. тренер «Арсеналу») мріє про повернення колгоспів:

— Ми хоч і зі столиці, але не піжони. Ми повинні завжди почуватися «колгоспниками» і грати у футбол.

...він же хоче на пляж:

— До того ж, матч починався о 17.00, коли на Чорноморському узбережжі якраз не у футбол грати, а на пляжі голубитися.

Андрій Дикань (воротар «Таврії») про те, що, на щастя, день народження лише раз на рік:

— Мої дні народження п'ять разів співпадали з офіційними матчами, і лише в останній я зберіг ворота в недоторканності.

...він же про перевагу «Таврії» над «Ренном»:

— У цьому плані перевага в інформованості більше у нас — адже ми частіше бачимо по телевізору чемпіонат Франції, ніж французи наш.

Сергій Симоненко (захисник «Арсенала»)про команду-привид:

— Я подивився один з контрольних матчів «моряків» у цьому міжсезонні — проти «Поліграфтехніки» (нині команда називається ПФК «Олександрія»), і, маю сказати, що побачене мене не вразило.

Віктор Леоненко (колишній нападник київського «Динамо») оцінює перспективи «Динамо» на цей сезон:

— Вилетів Гусєв — і на правому фланзі порожньо. Не краща ситуація і ліворуч. Не зрозуміла оптимальна пара центральних захисників і чи зможе бразилець Бетао закрити позицію правого захисника. Голкіпер Шовковський не завжди стабільний, а в нападі немає рівноцінної пари Бангурі. З Алієвим панькаються, як з малою дитиною.

Мирча Луческу (гол. тренер «Шахтаря»), як звичайно:

— Мене здивувала ситуація, що арбітр додав лише чотири хвилини, тобто фактично одну, при шести замінах. А мінімум треба було додати десять хвилин, які ми фіксували, коли суперники лежали на полі.

Григорій Суркіс (президент ФФУ) не думає про години зверхньо:

— А сьогодні потрібно рахувати вже не місяці і навіть не дні, а години, які нас відділяють від того сорому, який, можливо, чекає на нас у Бордо 26 вересня.

Равіль Сафіуллін (президент ПФЛ) пояснює, що таке прем'єр-ліга:

— Що таке прем'єр-ліга сьогодні? Це вища ліга, взята зі складу ПФЛ.

Пряма лінія

АНАТОЛІЙ ПОПОВ ПРО МИНУЛЕ, ТЕПЕРІШНЄ Й МАЙБУТНЄ ПРОФЕСІОНАЛЬНОГО ФУТБОЛУ

Епоха діяльності Професіональної футбольної ліги у вищому дивізіоні завершилася. Її оцінювали і оцінюватимуть по-різному. Хтось із вдячністю за проведену роботу, хтось із критикою і невдоволенням.

Дванадцять років — термін немалий. За цей період сталося чимало подій, про які можна розповісти багато цікавого.

Виконавчий директор ПФЛ — одна із стрижневих посад у професіональному футболі. Через нього проходять усі справи клубного господарства в нашій країні. І Анатолій Попов — знавець букви футбольних законів — може дати багато інформації для громадськості і може розкрити чимало таємниць вітчизняного футболу, оскільки знає його зсередини.

Про перспективи розвитку першої та другої ліг під егідою ПФЛ, стан справ у вітчизняному арбітражі, міжнародний досвід, перспективи розвитку прем'єр-ліги, співпрацю між УФПЛ та ПФЛ, стосунки і перспективи співпраці з ФФУ — нинішній заступник генерального директора ФК «Шахтар» з питань співпраці з ПФЛ, ФФУ та УФПЛ, екс-голова Української колегії суддів, екс-генеральний секретар ФФУ, арбітр всесоюзної категорії, делегат, інструктор та лектор ФІФА може розповісти зі знанням справи.

Обговорити ці та інші питання з Анатолієм Поповим ви зможете під час традиційної прямої лінії 1 серпня з 10 до 12 години за телефонами 235-31-52 та 456-81-11. Код Києва — (044). Попередньо запитання можна надіслати за електронною адресою mu@pressa.kiev.ua

Враження

ІЗ НОВАЧКАМИ ТРЕБА РАХУВАТИСЯ

Новий сезон під егідою прем'єр-ліги таки стартував. Нічого надприродного порівняно з минулими чемпіонатами поки не сталося, але й часу пройшло поки занадто мало, щоб робити якісь глобальні висновки. Хоча недоопрацювання уже маємо. Взяти хоча б до уваги елементарне: офіційні дані після матчів, які сайт прем'єр-ліги подає дещо із запізненням, а дані по деяких матчах досі так і не з'явилися. Центральний матч туру, він же історичний, перший поєдинок новоствореної прем'єр-ліги між «Таврією» і «Дніпром», телеглядачі так і не побачили. От вам і прем'єр-ліга! Хоча організатори теж можуть знайти виправдання. Адже цей поєдинок був перенесений через участь сімферопольців у Кубку Інтертото. Сама ж зустріч закінчилася «сухою» нічиєю, і, судячи з перебігу подій на полі, нулі більше влаштували саме дніпропетровців.

Та, гадаю, старт нового сезону все ж таки запам'ятається і приємними сюрпризами. Пригадую ще сезон-2003-2004, коли «Газовик-Скала», очолюваний Богданом Бандурою, з другої ліги групи «А» підвищився в класі. Потім були два сезони в першій лізі, де команда запам'яталася як міцний середнячок, якого не оминали і фінансові проблеми. Йшлося, що команда взагалі, може знятися зі змагань. Але все минулося і в сезоні 2006/2007 років на базі стрийської команди увійшов уже новий колектив — ФК «Львів», з новими спонсорами та новими амбіціями. Двох сезонів було цілком достатньо, аби змужніти та поборотися за путівку до вищого дивізіону, що, зрештою, і вдалося зробити. Такий невеличкий екскурс в історію вчергове засвідчує, що за великого бажання та підтримки немає нічого неможливого, що і довело амбітне керівництво львівського клубу.

Наступний крок команди не можна не відзначити, як вдалий піар-хід. Все-таки одна справа, коли про тебе лише згадують, а зовсім інша — коли постійно говорять. Гучний трансфер Владислава Ващука напередодні старту сезону неабияк підняв рейтинг львів'ян. Але на цьому сюрпризи від новачка не закінчилися. На відміну від ще одного нового колективу — «Іллічівця», який без шансів поступився у Києві столичному «Динамо», «Львів» зумів створити шедевр. Не будемо стверджувати, що команда Степана Юрчишина заслуговувала на перемогу над «Шахтарем» у дебютному для себе матчі, але боротьбі та наполегливості «городян» можна поаплодувати. Молодий переможний колектив Степана Юрчишина, який не зазнав суттєвих змін порівняно з минулим сезоном, виправдав довіру тренера. А от гра гірників дещо насторожила. За такої нереалізації голевих моментів за „помаранчевих" трохи боязно, адже незабаром кваліфікаційні матчі Ліги чемпіонів, де подібні помилки вже не виправиш. Беручи до уваги досвід пана Луческу, віритимемо, що цей матч став звичайною випадковістю.

Чимало у звітному турі відбулося і несподіванок. Неочікувано програв ФК «Харків», який вдома вважається непоступливою командою. Хоча вдома в цьому випадку, мабуть, гучно сказано, адже «городяни» грали не у Харкові, а на сумському стадіоні «Ювілейний». Приємно продовжує дивувати і київський «Арсенал», який цього разу здолав на виїзді «Чорноморець». Таким чином, домашня безвиграшна серія одеситів, яка почалася ще 15 березня, — продовжилася. Хоча по грі команда з південної Пальміри аж ніяк не заслуговувала на поразку. Важливу перемогу здобув і «Кривбас», який востаннє перемагав запоріжців три роки тому. Схоже, справи команди Олега Тарана пішли на краще і клуб у цьому сезоні не буде грати на межі свого існування...

Олександр ТРАВЯНКА.

Гравець туру

Мар'ян МАРУЩАК:

НІЧОГО НАДЗВИЧАЙНОГО В ТОМУ, ЩО МИ ПЕРЕМОГЛИ «ШАХТАР», НЕМАЄ

Останній ігровий день у прем'єр-лізі став знаковим як для воротаря Марущака, так і для команди ФК «Львів» загалом. Львівські леви «насухо» розтрощили грізний донецький «Шахтар». Неймовірно, але факт. Проте, хто у цій зустрічі був кращим, не відважився сказати навіть капітан команди Мар'ян Марущак.

— На мою думку, процедура визначення найкращого гравця туру це більше забава для журналістів, — **взяв слово герой туру.** — Як на мене, то на подібне визнання заслужила вся команда спільно з тренерським штабом і керівництвом клубу, а ми — гравці на полі — зробили завершальну роботу.

— І виконали її доволі успішно...

— Старалися як могли. Забили два голи, супернику не надали шансу на жоден.

— І саме у цьому твоя заслуга...

— (*Сміється*). Так не я ж забивав. Це зробили Вадим Панас і Валерій Федорчук.

— Але свої ворота ти надійно тримав на замку...

— Така у мене робота.

— Гаразд. Тим не менше, прийми наші вітання.

— Дякую за таку увагу, але, чесно кажучи, я приємно здивований, бо не очікував на такий сюрприз від преси.

— Перед грою, на який результат сподівався?

— Був переконаний, що не програємо.

— Мар'яне, як сьогодні сприймаєш результат матчу проти «Шахтаря»?

— Усе закономірно. Ми були сильніші на голову. Свідчення цього — два м'ячі у воротах гірників. Хоча й визнаю, що з нашого боку також траплялися помилки, які, на щастя, не мали впливу на результат. Проти такої команди, як «Шахтар», зіграти без помилок неможливо. Однак у нас було більше сили волі та бажання задля успішного результату.

— Оборонці додавали тобі роботи?

— Бувало, але це робочі моменти. Головне, що ми виявилися сильнішими за донецьких нападників. На загал, усі зіграли на високому рівні. Якби не це, то результат гри був би не на нашу користь.

— З Ващуком стало легше?

— Це відчула вся команда. Людина пограла на найвищому рівні. Його вміння і досвід це найбільше надбання. Владислав вписався у наш колектив. За його підказок наша оборона своєчасно і надійно справлялася з атаками суперника. Більше того, Влад, виконавши свої оборонні функції, часто підключався в атаки і навіть міг відзначитися голевим ударом.

— Найбільша небезпека біля твоїх воріт?

— Таких не було. Хоча від кожного гірника очікував підступного удару. Та ще раз наголошую, що ми вистояли і заслужено перемогли.

— Який удар був найважчим?

— Важких м'ячів не було. Усі були з розряду таких, які можна взяти.

— Твоя гра на виходах вселяла впевненість у дії партнерів...

— Я знаю, що таке гра воротаря. Після першого дотику до м'яча прийшла впевненість, а далі усе пішло, як по маслу. Проте, я продовжую вчитися грати на високому рівні. Адже попередні понад дві сотні першолігових поєдинків не йдуть у порівняння з грою проти такого суперника. Добре, що вік дозволяє набиратися досвіду.

— Це пік гравців ФК «Львів»?

— Ні, на разі звичайний рівень готовності команди до сезону. Зрештою, по одному матчу не варто робити поспішних висновків.

— Можливо, хтось уже зазнався?

— Що ви, в команді таких немає, але є хлопці, які ставлять усіх на місце.

— У партнерів залишився резерв сил?

— Аякже. Більшість з них — молодь, для яких ця гра стала знаковою. Щодо сил, то вони є, бо у молодому організмі ця проблема швидко регенерується.

— На грі був присутній Веремєєв, який стежив за кандидатами до національної команди України. Кого із партнерів порадив би фахівцеві?

— Пропоную обійтися без прізвищ. Але є у нас хороші хлопці з середньої ланки і оборони, яким ще необхідний час для становлення. Наша команда молода, але дуже перспективна. Хлопці мають ще час і можливості для покращення майстерності.

— Чим, на твою думку, стала перемога ФК «Львів» для міста?

— Я бачив як львів'яни уболівали за нас і раділи нашій перемозі посадовці міста та області. Ми зробили велике свято рідному місту, і хотілося, щоб «Карпати» у такому ж стилі подарували свято своїм уболівальникам. Наша перемога сала черговим поштовхом для позитивної реклами місту і всьому тому, що є львівське. Це була не просто перемога однієї команди, а команди рідного міста.

Олександр ПАУК.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 1 ТУРУ

З перших уст

Рустам ХУДЖАМОВ:

САМОВІДДАЧА У ЛЬВІВ'ЯН БУЛА НЕАБИЯКОЮ

Чемпіон країни донецький «Шахтар» невдало стартував у 18 чемпіонаті України, зазнавши поразки від дебютанта вищої ліги ФК «Львів». Про причини неталану та про свою адаптацію у Донецьку нам розповів новачок гірників Рустам Худжамов.

— Сьогодні гра у нашої команди не пішла. Завжди важко грати з командами, які вибудовують захисний бастіон та сподіваються на одну вдалу контратаку. Однак я можу зрозуміти команду суперника, з «Шахтарем» інакше грати складно.

— Це не виправдовує «помаранчево-чорних». Можливо, причина в недооцінці суперника?

— Ви маєте на увазі, що після гри на Суперкубок, ми думали, що з дебютантом першості розберемося, не застосовуючи максимальних витрат? Ви помиляєтеся. Просто у нашого опонента цього дня була неабиякою самовіддача. Напевно, дуже хотілося порадувати власних уболівальників.

— «Шахтар» подав 17 кутових, завдав 19 ударів, але забити так і не поталанило...

— Не хочу списувати все на невезіння в завершальній стадії атак, але реалізація справді залишає бажати кращого.

— На вашу думку, на якому місці може опинитися ФК «Львів» за підсумками першості?

— Не люблю прогнозувати, але команда попсує нерви багатьом суперникам.

— Новий чемпіонат України стартував під новою структурою — прем'єр-ліга. Ви думаєте, це піде на користь вітчизняному футболу?

— Думаю – так. Показовий приклад із російським чемпіонатом. Поживемо — подивимося, як буде у нас.

— Як вам перший місяць роботи з Луческу?

— Добре працюється, нічого поганого сказати не можу.

— З ким із хлопців, окрім Гладкого, який добре знайомий вам за виступами у ФК «Харків», швидко знайшли спільну мову?

— З багатьма. Селезньов, П'ятов, Вірт, Чижов, Шуст, Срна — список можна продовжити. Атмосфера в колективі дружня.

— У «Шахтарі» троє дуже сильних та перспективних воротарів. У такій ситуації хтось один, напевно, майже не матиме ігрової практики. Не вважаєте, що кому-небудь доведеться йти в оренду або шукати собі новий клуб?

— З цього приводу нічого не говоритиму, адже так можна кого-небудь образити. Скажу лише, що у «Шахтарі» всі голкіпери — високого рівня.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Тема

ВОРОТА ДОНБАСУ

ТАКИМ ВИБОРОМ ГОЛКІПЕРІВ, ЯК У ДОНЕЦЬКОГО «ШАХТАРЯ», НЕ МОЖЕ ПОХВАЛИТИСЯ ЖОДЕН ГРАНД ЄВРОПЕЙСЬКОГО ФУТБОЛУ

Звично вважати, що для спокою упродовж сезону елітній команді вдосталь мати трьох воротарів – двох приблизно одного класу та молодого й перспективного. Однак «Шахтар» цього літа, схоже, вирішив ламати всі стереотипи: на пост №1 тут претендують шість приблизно рівних за класом голкіперів, а «молодих та перспективних», які зростають у дублюючих командах, і взагалі не злічити...

УСІ ГОЛКІПЕРИ ДОНЕЦЬКОГО «ШАХТАРЯ» ЗА ОСТАННІ ДЕСЯТЬ СЕЗОНІВ

Сезон	Воротарі	Всього воротарів за сезон
1998/99	Шутков /14–14п/, Кураєв /10–9п/, Нікітін /6–2п/	3
1999/00	Вірт /30–15п/, Шутков /1–1п/	2
2000/01	Вірт /26–21п/	1
2001/02	Ковалевський /9–1п/, Шутков /9–3п/, Вірт /8–6п/	3
2002/03	Шутков /20–14п/, Ковалевський /10–10п/	2
2003/04	Плетикоса /23–18п/, Шутков /7–1п/	2
2004/05	Лаштувка /22–13п/, Плетикоса /6–6п/, Шутков /2–0п/	3
2005/06	Лаштувка /13–6п/, Шуст /9–7п/, Шутков /9–2п/	3
2006/07	Шуст /14–8п/, Шутков /8–5п/, Плетикоса /3–1п/,	
	Вірт /2–3п/, Лаштувка /2–1п/, Купальний /1–2п/	6
2007/08	П'ятов /23–16п/, Шуст /5–6п/, Шутков /2–2п/	3

ГОЛКІПЕРИ У ДОНЕЦЬКОМУ «ШАХТАРФІ» ЇХНІ ПОКАЗНИКИ ЗА ОСТАННІ 10 СЕЗОНІВ

Воротарі	Сезони виступу	Матчі й пропущені голи
Дмитро Шутков (03.04.1972)	1998– (з 1989)	102–66п
Андрій Нікітін (08/01/1972)	1998–99 (з 1994)	7–3п
Андрій Кураєв (19/12/1972)	1998–99	10-9п
Юрій Вірт (04.05.1974)	1999-2002, 2006-	66–45п
Войцех Ковалевський		
(Польща) (11/05/1977)	2001-2003	19–11п
Стіпе Плетикоса		
(Хорватія) (08.01.1979)	2003-2006	32–25п
Ян Лаштувка (Чехія) (07/07/1982)	2004– (з перервами)	37–20п
Богдан Шуст (04/03/1986)	2006–	28–21п
Олександр Купальний (21.03.1986)	Вихованець клубу	1–2п
Андрій П'ятов (28/06/1984)	2007–	23–16п

РУСТАМ XI

За останні 10 сезонів у вищій лізі чемпіонату України ворота «Шахтаря» захищали відразу 10 голкіперів. Рустам Худжа-мов, який 15 липня зіграв у матчі за суперкубок, став уже 11-м. Така собі окрема команда помаранчевих воротарів...

У сезоні 1997/98, з якого ми й розпочнемо умовний відлік гірницьких воротарських митарств, «Шахтар» задіяв двох – Андрія Нікітіна та Дмитра Шуткова, які з перемінним успіхом конкурували між собою ще із першої половини 90–х, відколи Нікітін прийшов у Донецьк із «Зорі–МАЛС». Через рік їх було вже троє — додався Андрій Кураєв. Так і грали, проводячи за сезон по 5, 10, 15 матчів. Однак воротарська позиція, як жодна інша, потребує стабільності. У пошуках «оної» боси гірників обнишпорили всю Україну, аж поки не звернули погляди на «молодшого брата». Саме із донецького «Металурга» вони запросили Юрія Вірта, який став уособленням «євроре-монту» клубу.

Із Віртом гірники вийшли в євролігу, а матч проти «Арсенала» й досі згадують не лише у Донецьку, а й у Лондоні: «Шахтар» програв - 2:3, однак Вірт настільки сподобався канонірам, що вони відразу після матчу хотіли його придбати. Не вийшло... Тоді всі раділи, однак, хтозна, чи не краще було погодитися. Не далі, як через рік, Вірт уже перебував у лазареті, а до пари Шуткову придбали польського збірника Войцеха Ковалевського. Вірт передав йому естафету й подався у «Металург» та «Борисфен», а Воццек протримався іще рік і «доручив» ворота ще одному збірнику – Стіпе Плетикосі, «емігрувавши» у московський «Спартак». Знову магічні два сезони – і хорват також змушений здатися, перейшовши слідом за Ковалевським. Від перебування в Донецьку він запам'ятає Євро–2004, єврокубки, але й Одесу, де зазнав особистого фіаско.

Черговим (і поки що останнім) закордонним гостем у рамці «Шахтаря» став чех Ян Лаштувка. Знову – перспективний, знову – дорогий, знову – не безгрішний... А гірники шукали ідеального – адже кожен їхній воротар (за двома винятками — коли гравці проводили 1-2 матчі за сезон) завершував ігровий рік, маючи коефіцієнт менше 1 пропущеного гола за матч. Основним Ян був лише в сезоні 2004/2005, далі — резерв і не надто успішна оренда в «Бохум».

Сезон 2006/2007 років став апофеозом — упродовж чемпіонату за гірників грало 6 (!!!) кіперів, причому, тільки один провів більше 10 матчів. У пошуках воротарського ідеалу Мірча змушений був повернутися до внутрішньоукраїнських резервів. Хтозна, чи до цього спричинила блискуча гра Шуста в кубковому фіаско у Львові, чи

пекучий ліміт на легіонерів, однак після цього, схоже, Містер остаточно ви-рішив шукати кіперів на ук-раїнських теренах. Луческу довго довіряв Шусту, однак ліміт довіри – не безмежний, а в нашому чемпіонаті вдосталь воротарів, здатних «спалах-нути» в матчі проти гранда. Так, у Донецьку свого часу опинився П'ятов, тепер перейшов Худ-жамов.

До того ж, вибору додає і клубний резерв: свого часу в глибокому донецькому запасі були такі непогані кіпери, як Клименко, Ботвиньєв, Лазарчук. З нового покоління можна згадати Купального, який навіть встиг одного разу зіграти у вищій лізі (якщо не помиляюся, проти запорізького «Металурга», коли його дубль прибив гірників у Донецьку – 2:0).

Тож Рустам Худжамов стає

11–м голкіпером основи. Додайте до цієї цифри численних воротарів дубля та постійні розмови про інтерес «Шахтаря» до голкіперів міжнародного класу – Адама Матисека, Роберто Бонаньйо, які свого часу так і не стали гірниками.

ВОРОТА В НІКУДИ?

Перехід у «Шахтар» — це добре чи погано для воротаря? Для його гаманця — однозначно добре. А як бути із його ігровим зростанням? З-поміж 11-ти воротарів, яких ми згадували, у кожного склалася своя воротарська доля. Шутков та Вірт — граючі тренери. Їм не потрібно нікуди йти, а виступи у складі «Шахтаря» для них — виступи за рідний клуб. Нікітін та Кураєв солідно подорожували Донеччиною та Україною загалом, і нижче рівня воротарів еліти не опустилися. Можливо,

така ж доля чекає на Шуста? Ковалевський та Плетикоса поповнили «Спартак», і можна не сумніватися, що завжди будуть затребувані в російській прем'єр-лізі. Лаштувка також може піти їхнім шляхом, хіба що знайдеться на нього купець у скупенькій, але майже рідній чехам бундес-лізі.

А от перспективність вітчизняних воротарів не викликає сумнівів. Їхні козирі очевидні: вони – надія збірної, вони — щит від ліміту на легіонерів, вони — нечисленні українські «плями» у складі інтернаціонального «Шахтаря». Тож саме П'ятов із Худжамовим та, можливо, Шустом будуть боротися за пост №1. Якщо не трапиться форс-мажору – а раптом заграють Лаштувка чи Купальний?;)

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Тепер уже можна з ностальгією згадувати такого видатного голкіпера, як Юрій Дегтерьов. Вихованець групи підготовки «Шахтаря», він служив рідному клубові з 15 по 35 років. У період із 1967 по 1983 роки він провів у помаранчево–чорній команді 289 матчів, двічі вигравав Кубок СРСР (1980, 1983), став віце-чемпіоном СРСР 1978, членом символічного «Клубу Льва Яшина», 5 разів потрапляв у списки «33 найкращих», а 1977 року виграв приз «Огонька» найкращому воротарю країни.

Хороший воротар — півкоманди. Стабільний воротар — сила цілої команди...

Артур ВАЛЕРКО.

Що цікавенького?

НАЙДОРОЖЧИЙ ГРАВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІГИ – ВІЛЛІАН?!!

ЗА ВЕРСІЄЮ АВТОРИТЕТНОГО НІМЕЦЬКОГО ТРАНСФЕРНОГО САЙТУ, ОДРАЗУ 31 ГРАВЕЦЬ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ КОШТУЄ БІЛЬШЕ 2 МЛН. ЄВРО

За версією сайту **www.transfermarkt.de/**, який спеціалізується на оцінці фінансового боку футболу, найдорожчим гравцем української вищої ліги є запасний напівоборонець «Шахтаря» Вілліан. За 19-річного плеймейкера бажаючі заплатять майже 11 мільйонів євро. Така висока вартість пояснюється великим вкладенням гірників, які за перехід Вілліана, за неофіційними даними, віддали 18 мільйонів. Друге й третє місця в символічному рейтингу – також за гірниками. Ілсиньо та Срна коштують 9,5 та 9 мільйонів відповідно. Найдорожчий динамівець – Бангура – лише на 7 місці (6 млн.).

Найбільше представників у списку найдорожчих має «Динамо» – одразу 13 гравців, дорожчих за 2 млн. «Шахтар» має 8 таких футболістів, «Дніпро» – 7, по 1 – «Арсенал», «Металург» (Донецьк) та «Металіст».

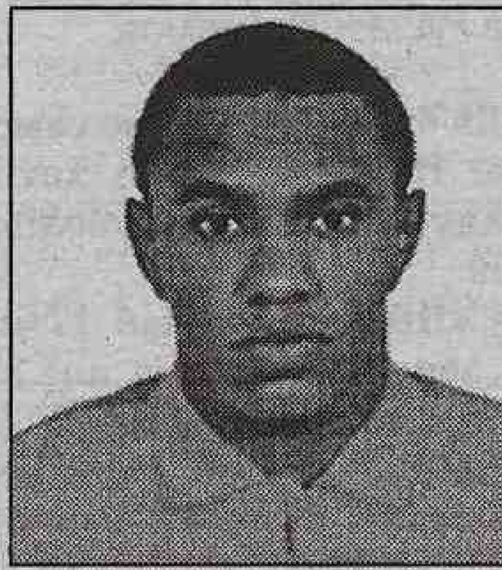

1. Вілліан.

2. Ілсиньо.

3. Срна.

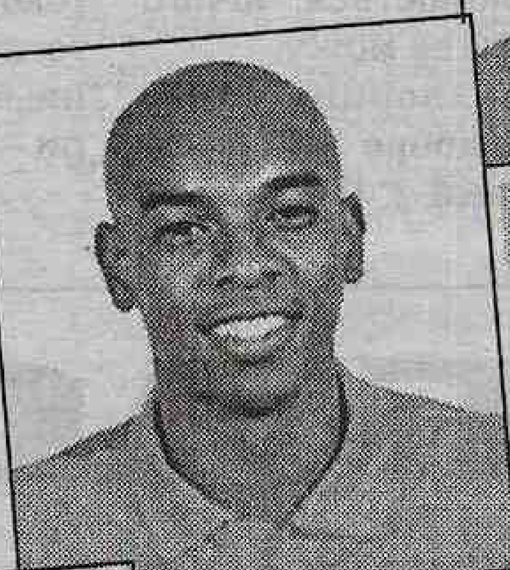

4. Фернандиньо.

5. Брандау.

6. Жадсон.

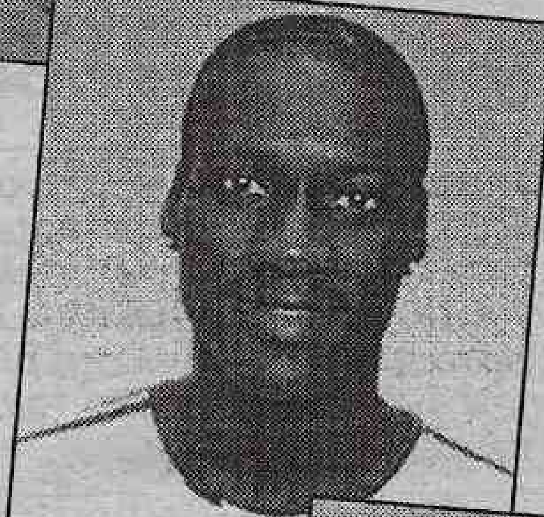

7. Бангура.

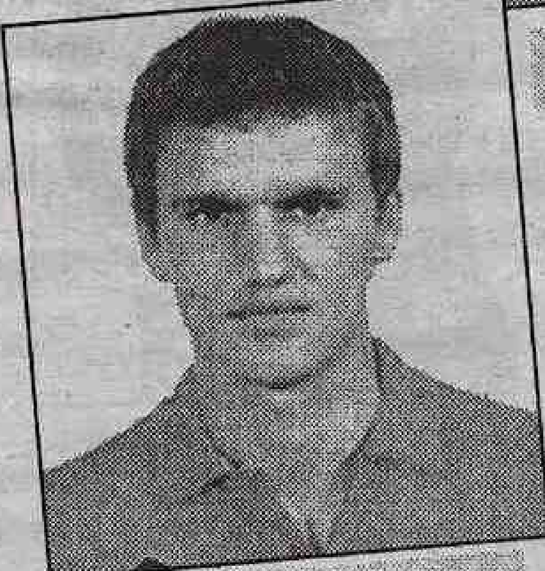

8. Гладкий.

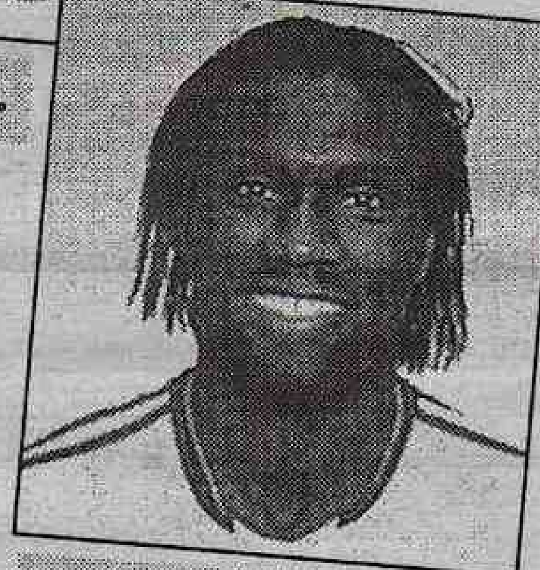

9. Діакате.

НАЙДОРОЖЧІ В СВІТІ ФУТБОЛІСТИ – В ПРЕМ'ЄР-ЛІЗІ, ПРИМЕРІ ТА СЕРІЇ «А» УКРАЇНСЬКА ВИЩА ЛІГА

ЗА ЦИМ ПОКАЗНИКОМ ЛИШЕ 12-ТА

За даними сайту **www.transfermarkt.de/**, найдорожчі футболісти грають в англійській прем'єр-лізі. 557 гравців 20 елітних клубів Англії разом коштують 2.887.300.000 євро. Також перебільшила два мільярди євро сумарна вартість футболістів примери та серії «А». 560 гравців 20 клубів іспанської еліти коштують 2.382.900.000 євро, 553 футболісти 20 клубів серії «А» – 2.039.500.000 євро. У десятку найкращих за цим показником увійшли німецька перша бундесліга, французька ліга 1, турецька суперліга, російська прем'єр-ліга та грецька суперліга. Українська вища ліга йде на 12 позиції, поступаючись бельгійській джупілер-лізі, яка має на дві команди більше. 424 гравці 16 команд вітчизняної «вишки» разом «затягнули» на 326.175.000 євро (396 гравців російської прем'єр-ліги, яка на 9 місці, коштують 515.075.000 євро).

Артур ВАЛЕРКО.

СПИСОК НАЙДОРОЖЧИХ ГРАВЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІГИ

11 — Вілліан («Шахтар»)
9,5 — Ілсиньо («Шахтар»)
9 — Срна («Шахтар»)
7,5 — Фернандиньо («Шахтар»)
6,5 — Брандау («Шахтар»)
6,25 — Жадсон («Шахтар»)
6 — Бангура («Динамо»)
5,5 — Гладкий («Шахтар»)
5,25 — Діакате («Динамо»)
4 — Мазилу («Дніпро»), Гусєв, Милевський, Шацьких (усі – «Динамо»)
3,75 — Несмачний («Динамо»)
3,5 — Ротань, Русол (обидва – «Дніпро»)
3,25 — П'ятов («Шахтар»), Назаренко («Дніпро»), Майкл, Шовковський (обидва – «Динамо»)
3 — Феррейра («Дніпро»)
2,75 — Воробей («Дніпро»), Корреа, Маркович (обидва – «Динамо»)
2,5 — Михалик («Динамо»)
2,25 — Гіоане («Динамо»), Косирін («Металург» Д)
2,0 — Селезньов («Арсенал»), Шелаєв («Дніпро»), Каддурі («Динамо»), Девич («Металіст»)

КОМАНДИ	МОЖЛИВІ ПРИДБАННЯ	МОЖЛИВІ ВТРАТИ
Шахтар	в. Худжамов п. Федецький (обидва – Харків), в. Лаштувка, н. Бєлик (обидва – Бохум, Німеччина), з. Іщенко (Карпати), з. Чижов (Ворскла), н. Селезньов (Арсенал), н. Марсело Морено (Крузейро, Бразилія), н. Прийомов (Чорноморець), п. Бредун, н. Голоперов (обидва – Зоря)	з. Рац (Лаціо, Італія, Болонья, Італія, Селтик, Шотландія), п. Левандовський (Евертон, Англія; Нант, Франція), п. Вукич (Москва, Росія), Єрмак (Зоря), Півненко (Арсенал)
Динамо	з. Бетао (Сантос, Бразилія), п. Вукоєвич (Динамо З, Хорватія), н. Окодува (Беерсхот, Бельгія), з. Саблич, н. Верпаковскіс (обидва – Хайдук, Хорватія), з. Гавранчич (ПАОК, Греція), н. Лисенко (Арсенал), п. Шмаков (Зоря), н. Теміле (Валетта, Мальта), з. Аладашвілі (Харків)	з. Гавранчич, з. Маркович (ЦрвенаЗ вєзда, Сербія), з. Ващук (ФК «Львів»), п. Майкл (Сантос, Бразилія), з. Мандзюк, п. Шмаков, н. Олійник, н. Лисенко (всі – Арсенал), в. Годзюр (Терек, Росія), п. Бельгазуані (Страсбург, Франція), Белькевич (Інтер, Азейбарджан), Каддурі, Фаркаш
Металіст	п. Конюшенко (Зоря), з. Коулмен (Хартс оф Оук, Гана), п. Джире (Беерсхот, Бельгія)	з. Лазаревський (Гроклін, Польща), з. Махдуфі (Олімпік, Марокко), н. Діденко (Зоря), п. Костюк, п. Кікоть, н. Давидов (всі – Закарпаття), н. Бутенко
Дніпро	п. М. Пашаєв, з. Лисицький, п. Бартулович (всі– Кривбас), в. Куслій, з. Сердюк, п. Котенко, п. Бідненко, н. Балабанов, з. Баришніков (всі – Нафтовик)	в. Куслій, з. Сердюк, п. Максимов, н. Балабанов (всі – Кривбас), з. Свідерський, п. Котенко, п. Бідненко
Таврія	н. Гігіадзе (Кривбас), з. Донець (Закарпаття), з. Алундерис (Заглембе, Польща)	п. Ковальчук (Зімбру, Молдова), з. Стоян, з. Ліньов, з. Катков
Арсенал	з. Мандзюк, п. Шмаков, н. Олійник, н. Лисенко (всі – Динамо, а), п. Жуніор Пінту (Бразилія), н. Півненко, з. Карамушка (Харків)	п. Парфенов, н. Данішевський, н. Деметрадзе, н. Селезньов (Шахтар), н. Лисенко (Динамо), н. Кругляк (Харків), п. Ессола, н. Деметрадзе
Чорноморець	н. Косирін (Металург Д), з. Мжаванадзе, п. Гилазєв (обидва – Дністер), з. Мельник (Кривбас), з. Педро (Ветра, Литва), з. Полуницький (Сталь А)	н. Фернандес (Сенсьяно, Перу), н. Шищенко, п. Зотов (обидва – Металург Д), н. Прийомов (Шахтар), з. Лозо, п. Кирлик, п. Рус. Валеєв
Ворскла	н. Локтіонов (Кремінь), з. Красноперов (Іллічівець)	з. Чижов (Шахтар), п. Ничипорук, п. Стоймирович, п. Платонов, п. Цихмейструк
Металург З	н. Алозі (Волинь)	п. Кашевський (Іллічівець)

КОМАНДИ	МОЖЛИВІ ПРИДБАННЯ	МОЖЛИВІ ВТРАТИ
Карпати	з. Мілошевич (Младость, Сербія), з. Дурай (Нива Т), п. Карабін (Днестр), н. Каракевич (Нафтовик), н. Діабі (Кримтеплиця), в. Романенко (Закарпаття)	з. Іщенко (Шахтар), п. Кирильчик (Іллічівець), в. Налєпа (Харків), з. Лащенков (Олімпік, Азербайджан), н. Еду
Зоря	п. Райчевич (Будучность, Чорногорія), п. Джихані (Беса, Албанія), п. Гомес (Металург Д), з. Омоко, н. Коллінсз (Ністру, Молдова), з. Симинін (Волинь, ва) н. Діденко (Металіст), н. Опріце (Динамо Б, Румунія), з. Єрмак (Шахтар), з. Лазарик (Енергетик), п. Каменюка (Іллічівець), п. Грінченко (Нива Тр)	з. Пуліз, з. Буньєвчевич, п. Конюшенко (Металіст), п. Бабай, п. Дуньїч (Бастія, Франція), з. Савін, п. Луценко, н. Воробей, н. Бровкін (всі – Іллічівець), п. Салхі, п. Петкович, п. Бредун, н. Голоперов (обидва – Шахтар), п. Шмаков (Арсенал), н. Нвоха
Металург Д	з. Березовчук (Харків), н. Шищенко, п. Зотов (обидва – Чорноморець), п. Боавентура (Анортосіс, Кіпр), н. Дімітров (ЦСКА С, Болгарія), п. Макридіс (АПОЕЛ, Кіпр), н. Кінгслі (АЕК, Кипр), з. Маріо Сержіо, Акименко (Сталь А)	н. Косирін (Чорноморець), п. Касьянов (Харків), з. Гаврюшов (Зоря), з. Грубелич, п. Гвозденович, н. Аїлтон, п. Круойфф, н. Вог
Кривбас	в. Куслій, з. Сердюк, п. Максимов, н. Балабанов, п. Бідненко (всі – Дніпро), п. Зенькович, п. Шепетовський (обидва – Дарида, Білорусія)	п. Бартулович, п. М. Пашаєв, з. Лисицький (всі – Дніпро), з. Мельник (Чорноморець), в. Хіді (Алкі, Кіпр)
Харків	п. Іванов (Нафтовик), н. Платон (Закарпаття), п. Касьянов (Металург Д), п. Козоріз (Закарпаття), в.Налєпа (Карпати), в. Федоренко (Румунія), п. Ковалевський (Амері, Грузія), н. Кругляк (Арсенал)	в. Худжамов (Шахтар), з. Березовчук (Металург Д), п. Федецький (Шахтар), з. Аладашвілі (Динамо), Карамушка (Арсенал)
Іллічівець	з. Нефедов, з. Монахов (обидва – Нафтовик), п. Кирильчик (Карпати), п. Кашевський (Металург З), з. Савін, п. Луценко, н. Воробей (всі – Зоря), п. Ситник, п. Ксьонз (обидва – Динамо), з. Шумейко (Спартак, Нч. Росія)	з. Мальцев, п. Шарпар, п. Красноперов (Ворскла), п. Мазуренко, н. Івашко, Каменюка (Зоря)
Львів	з. Жданов (Княжа), з. Кіцута, н. Мостовий (обидва – Дніпро Ч), п. Ярош (Закарпаття), н. Гордієнко (Енергетик), з. Ткачук (Ністру, Молдова), Ващук (Динамо), Целих, Бровкін (обидва – Зоря), Вітів (Кримтеплиця)	п. Чапко (Металург Д), н. Чепурненко (Княжа)

Григорій СУРКІС:

ЄВРО-2012 ДАЄ НАМ МОЖЛИВІСТЬ РЕАЛЬНО ВІДЧУТИ СЕБЕ ЄДИНОЮ НАЦІЄЮ

У понеділок, 21 липня, інформаційне агентство УНІАН опублікувало інтерв'ю з президентом Федерації футболу України Григорієм Суркісом.

— Цього року в українському футболі з'явилася прем'єр-ліга. Чим принципово прем'єр-ліга відрізнятиметься від вищої?

— Правильніше було б сказати, на появу яких відмінностей хотілося б сподіватися і які параметри повинні бути закладені в основу новоутвореної прем'єр-ліги.

На сьогодні керівники клубів можуть покращити комунікації між собою, аби безпосередньо стати провідниками тих ідей, які вони виношують. Заради того, щоб наш чемпіонат став яскравішим, привабливішим та конкурентоздатним сучасним продуктом. А що саме вони готові для цього зробити? Це питання не до мене.

Свого часу я мав честь зробити все можливе, аби в Україні була створена Професійна футбольна ліга. Це був далекий 1996 рік, ми починали з нуля, у нас не було ніяких напрацювань. Тим не менше, за досить короткий проміжок часу вдалося вивести професійний український футбол зі стану занепаду. І вже в 1999 році київське «Динамо» дісталося півфіналу Ліги чемпіонів.

На той момент, можливо, у нас і не було всіх необхідних стартових можливостей, які існують нині для створення професіонального футболу найвищого рівня. Тому президенти нової прем'єр-ліги, на мій погляд, повинні скористатися і попереднім досвідом, і реаліями сьогодення для якнайшвидшого зростання цієї надважливої складової українського чемпіонату. Передусім, вони мусять дати нові можливості вітчизняним гравцям.

Я переконаний у тому, що це набагато важливіше, ніж все інше. Адже, таким чином, ми отримаємо подвійний ефект. Перше — ми дамо вихованцям наших шкіл надію на те, що їхня наполеглива праця, талант будуть гідно оцінені. Жодним іншим чином юнаки не зможуть продемонструвати свої здібності, якщо не виступатимуть за рідну команду, вихованцями якої вони є.

Гадаю, що ми зуміємо разом із президентами клубів толерантно, етично знайти баланс інтересів абсолютно всіх сегментів, і в клубному футболі, і з урахуванням інтересів національних збірних. Власне кажучи, ФФУ його вже знайшла, погодившись ще на один рік зберегти ліміт для легіонерів на позначці сім. Але вже з наступного сезону на полі у складі однієї команди одночасно гратимуть не більше шести закордонних футболістів. А з сезону-2011/12 — не більше п'яти.

Сьогодні футбольні клуби повинні працювати над тим, аби глядач, який приходить на стадіон, потрапляв у комфортні умови. Аби пересічна українська сім'я змогла відвідати матч разом із дітьми, над головами яких не лунала б брутальна лайка. Це, до речі, також один із головних показників комфортності сучасних футбольних арен.

І, безумовно, тільки шляхом покращення рівня та збільшення кількості команд, які прагнуть брати участь у змаганнях під егідою прем'єр-ліги, ми можемо змусити український футбол динамічно розвиватися. Лише тоді його конкурентоздатність спонукатиме провідні вітчизняні телеканали боротися за право транслювати матчі нашого чемпіонату, а паралельно і удосконалювати власні технічні та технологічні можливості показу футбольного дійства. Адже українське телебачення сьогодні, на жаль, не може, навіть, демонструвати повтори ігрових моментів, аби у вболівальників не виникало сумнівів у правильності суддівських рішень.

Іншими словами, наше спільне і актуальне завдання — запустити всі робочі механізми, щоб прийняти оптимальні рішення для підвищення якості українського футболу. Роботи, як кажуть — непочатий край. Федерація футболу з відкритим серцем простягає руку допомоги президентам клубів, які взялися реалізовувати цей новий проект і, водночас, продукт. Я переконаний у тому, що через три-чотири роки динаміка зростання якісних показників цього продукту виправдає наші сподівання.

— Цієї осені національна збірна розпочинає новий цикл відбору на чемпіонат світу 2010 року. Чи ставить федерація певні завдання перед збірною щодо виходу з відбірної групи?

— Федерація футболу завжди ставить конкретні завдання, аби наша національна збірна у даному випадку, пройшовши через сито відбірного турніру чемпіонату світу, отримала право бути присутньою на фіналі у Південній Африці.

Це завдання було і є. Ми робитимемо все необхідне для того, аби збірна; і не лише, національна, до речі, мала найкращі умови для тренувань, проживання, перельотів, харчування тощо.

— На минулій «Свободі слова» ви виглядали чи не єдиним у цій країні, кому потрібне Євро-2012. Чи змінилася ситуація з підготовки до чемпіонату з того часу?

— Дякую на доброму слові. Мені приємно, що ви помітили моє прагнення провести Євро-2012 все-таки у нашій країні... Зверніть увагу, що я кажу: все-таки! Хоча це буде ненормально, якщо країна, яка сьогодні планує стати членом ЄС, не скористається усіма перевагами цього чемпіонату...

Зрештою, я навіть не хочу це обговорювати... Для мене сьогодні не стоїть питання — чи зможемо? Я готовий дискутувати лише про те, на якому рівні. Австрії і Швейцарії? Але цього теж недостатньо. Глобальний світ розвивається дуже стрімко, а відтак, змінюються вимоги УЄФА до країн-претендентів на проведення турнірів такого рангу. Нам потрібно бути ще більш вимогливими до себе і постійно удосконалюватись в процесі підготовки до турніру.

Для цього всі державні інституції, починаючи від Президента, прем'єр-міністра, парламенту, повинні продемонструвати на конкретних справах свою зацікавленість, професійність і патріотичність. Але в жодному разі — не байдужість. Бо останнім часом мене мучать сумніви, наскільки вчасно Суркіс зробив все для того, аби чемпіонат відбувся на території нашої країни.

Скажіть, будь ласка, хіба турнір потрібен особисто мені? Чи все-таки ця грандіозна подія потрібна, насамперед, державі? Адже чемпіонат дає нам можливість реально відчути себе єдиною нацією, котра на очах у світового співтовариства здатна реалізувати амбіційний гуманітарний проект. Звідси з'являється і авторитет, і повага, і репутація України як держави.

Що стосується останнього ефіру «Свободи Савіка Шустера»... Як на мене, після програми відбулося багато важливих подій.

По-перше, прийняте, сподіваюся, остаточне рішення щодо демонтажу ТРК «Троїцький». Я вже не раз казав, що УЄФА ретельно моніторить нас, тож мені дуже не хотілося б, при усій вразливості наших позицій у цій ситуації, виглядати брехуном в очах моїх колег по Виконкому УЄФА. Я ним ніколи не був і не буду. А називатиму речі своїми іменами. Якщо хтось сьогодні заслуговуватиме критики, я критикуватиму. Тільки робитиму це не для того, аби сподобатися комусь, а з єдиною метою — зрушити цей рукотворний камінь із мертвої точки.

Не може бути такого, що Платіні приїхав, і йому влаштували клоунаду з демонстрацією нібито нашого бажання знести «Троїцький»! А він поїхав — і циркова вистава завершилася. Вважаю, що демонтаж «Троїцького» — пройдений етап.

Варто звернути увагу на позитивні моменти, пов'язані зі створенням антикризової групи, яку очолює віце-прем'єр Іван Васюник. Цій людині, як на мене, у повній мірі довіряє і Президент, і прем'єр-міністр. А це дуже важливо для оперативного прийняття відповідальних погоджених рішень, виконання яких є обов'язковими всіма структурами державної влади.

Ця група і створена для того, аби в найкоротші терміни адекватно реагувати на ті виклики, які УЄФА називає ризиками. Тобто, ми повинні якомога швидше подолати цю червону ризикову зону і розвіяти невпевненість УЄФА в тому, що ми не впораємося з реконструкцією «Олімпійської» арени у визначені терміни.

Величезним ризиком на сьогодні є також облаштування аеропортів, які повинні прийняти левову частку усіх гостей та учасників турніру. У зоні ризику знаходиться також наземний транспорт і готельне господарство.

Зрозуміло, що сьогодні українська влада в принципі не спроможна побудувати всі об'єкти за державний рахунок. І це є ключовою проблемою. Тобто необхідно терміново створювати спеціальні правові умови для цільового залучення приватних інвестицій під реалізацію комплексу завдань проекту Євро-2012. Адже, на жаль, сьогодні ми не маємо в повному обсязі того зведення законодавчих актів, які б гарантували привабливість інвестиційного клімату в країні.

Йдеться насамперед про «єдине інвестиційне вікно», спрощення дозвільної процедури, прийняття на рівні закону загальнонаціональної програми підготовки Євро-2012, закону про концесії, закону про приватне державне партнерство і багато іншого.

Парламент, ідучи у відпустку, на жаль, не розглянув і не ухвалив цих документів. Я дуже розраховую на те, що коли Президент буде ініціювати прийняття змін до бюджету на позачерговій сесії Верховної Ради, то до переліку першочергових завдань будуть внесені і питання, пов'язані зі змінами правового поля і прийняття цілої низки законів, які б підтвердили нашу відданість Євро-2012. Інакше ми змарнуємо ще кілька місяців. А сьогодні треба рахувати вже не місяці, і, навіть не дні, а години, які нас віддаляють від того сорому, який, можливо, чекає на нас у Бордо 26 вересня. Або навпаки, конкретного підтвердження того, що Україна була і є державою, яка здатна виконати свої гарантії перед УЄФА, засвідчені всіма нашими урядами.

На мій погляд, незаперечним позитивом є вже той факт, що влада переосмислила ситуацію і зробила відповідні висновки.

Остання поїздка прем'єр-міністра Тимошенко до Польщі продемонструвала палке бажання двох прем'єрів, двох урядів синхронно працювати разом, допомагаючи одне одному вирішувати проблемні питання. У нас дві країни, але одна заявка і одна команда, яка працює в унісон над реалізацією завдань Євро-2012.

— Польські ЗМІ під час і після приїзду Юлії Тимошенко багато писали про те, що в них підготовка йде повним ходом, а ось у нас аж надто все погано...

— Якщо вже так говорити, то нехай польські ЗМІ продемонструють хоча б один закінчений стадіон на своїй території... В той час, коли у нас в Дніпропетровську цього року і в Донецьку наступного будуть здані два суперсучасні стадіони. Теж саме буде в Одесі, Харкові, Львові. Переконаний, що незабаром отримаємо суперсучасний реконструйований НСК «Олімпійський». Але це не закид у відповідь нашим польським колегам. Я розумію, що у кожної інституції в демократичному суспільстві є своя функція. Зокрема, і деякі незалежні польські ЗМІ подають власну інтерпретацію процесу підготовки до турніру. Це їхнє право...

Головне, що ми бачимо, як усі рухи сьогоднішньої української влади починають плавно вписуватися в необхідні параметри вимог УЄФА, трансформуватися з паперових прожектів у формати конкретних дій.

УЄФА — дуже прагматична організація, яка проводить власний експертний аналіз того, що відбувається в Польщі та Україні. І тільки УЄФА, спираючись на свій досвід і знання, здатен сьогодні визначити, наскільки ми реально вкладаємося в той графік, який чітко регламентує етапи підготовки до проведення Євро-2012 і допустимі похибки.

— Чув, що ні Президент, ні Прем'єр-міністр України не мають належного авторитету в очах Платіні і тому не можуть його переконати в тому, що Україна готова проводити Євро-2012. Це можете зробити тільки ви, тобто, як ви скажете, так і буде.

— По-перше, Мішель Платіні не контактував би з високопосадовцями, які в його очах не мають належного авторитету. Знавці протоколу розуміють, про що йдеться і яка практика існує в подібних випадках. Проте, я не помітив нещирості в поведінці високого гостя, коли він під час свого візиту до Києва довго та зацікавлено спілкувався з Президентом і Прем'єром.

По-друге, не перебільшуйте, будь ласка, ролі Суркіса у цій історії. Я справді давно знайомий з Мішелем Платіні, з усіма своїми колегами-членами Виконкому УЄФА, а нас таких 14, які керують футбольним життям Європи. Півтора року тому, використовуючи в тому числі свій особистий авторитет, я зумів переконати переважну більшість із них у тому, що моя країна здатна провести чемпіонат такого рівня. Сукупність усіх аргументів і доказів дозволили нам 18 квітня 2007 року відсвяткувати перемогу у тендері і разом з Польщею отримати цей унікальний шанс.

Безумовно, я не можу безкінечно експлуатувати мою репутацію і наші добрі стосунки, аби тримати президента і членів Виконкому УЄФА у стані невизначеності і потенційного ризику щодо здатності української влади виконати взяті на себе перед УЄФА зобов'язання. Це дуже делікатне, особисте і, водночас, принципове публічне питання. Зрештою, є об'єктивні речі, які існують незалежно від мого бажання. Як порядна людина, я ніколи не захищатиму те, у що сам не буду вірити. Поки що я вірю... Якщо ж ми втратимо турнір, буду глибоко розчарований. І це дуже м'яке слово. Я буду ошелешений, пригнічений, вважатиму, що втрачений сенс кількох напружених років мого життя, а ще гірше — вкрадено майбутнє у нинішніх та прийдешніх поколінь. Я вважатиму це злочином перед народом.

Переконаний, що для громадської думки ситуація навколо Євро-2012 стане лакмусовим папірцем на присутність чи взагалі відсутність у суспільстві такого інтелектуального, патріотично налаштованого і відповідального за долю країни прошарку, як політична еліта.

— Володимир Литвин на «Свободі Савіка Шустера» сказав, що не потрібно спеціальної законодавчої бази, аби готуватися до Євро-2012. Що можна будувати стадіони та дороги й без того.

— Я вже відповів на запитання про особливу роль парламенту у прискоренні процесу підготовки до турніру і назвав ті першочергові законопроекти, без яких ми не зможемо визначитись щодо джерел фінансування багатьох програм у рамках проекту Євро-2012. Очевидно, Володимир Михайлович говорив про ситуацію, в якій би урядовці мали можливість побудувати всі об'єкти лише за державний кошт. Тоді, можливо, він і справді мав би рацію. Але ми живемо і готуємося до чемпіонату Європи в інших соціально-економічних реаліях, які вимагають від Верховної Ради швидкої результативної законодавчої реакції на сьогоднішні виклики часу.

Сергій ГОРОБЕЦЬ.

Група «А»

НЕГЕРЕЙ СТРІЛЯЄ ДУПЛЕТОМ

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ
ІЗ КИЄВА

«Оболонь-2» — «Нафком» — 0:3 (0:0).

20 липня. 18.00. Стадіон «Оболонь». 500 глядачів. 28 градусів.

Судді: А. Кузьмин, Р. Калита, А. Єремеєв (усі — Миколаїв).

Делегат ФФУ: С. Овчинников (Донецьк).

Київ: Дзуцев, Гижко (Ткач, 9), Лабунський (С. Зуєвич, 63), Вечтомов (Мельниченко, 86), Комар, Пластун (Колесников, 81). Запасний: Андріяш. Тренер: **Віктор Концурак.**

Бровари: Іванов (Рейніш, 90), Дармороз, Прохоров, Найко, Фещенко (Грона, 68), Дуда, Руденко (Негерей, 46; Федьок, 85), Яценко (Плієв, 82), Костяний (Кушка, 46), Колодяжний, Шаповал (Бовтрук, 62). Тренер: **Олег Федорчук.**

Голи: Негерей (49, 67), Грона (68).

Попередження: Дзуцев (7), Костяний (39), Бондаренко (87).

Оскільки перша команда ФК «Оболонь» свій матч пропускала, відкривали новий сезон столичного клубу резервісти. Тому й мотивація добре зіграти перший домашній поєдинок при керівництві клубу та новому тренерському штабові була неабияка. До того ж, керманичі «пиворів» ухвалили рішення провести зустріч на основному стадіоні «Оболонь» у Києві. Для молоді це був стимул добре зіграти. Уболівальників зібралося багато.

Стимулом для успіху обом командам було те, що вони з одного регіону — Бровари лише за двадцять кілометрів від столиці. До того ж, нинішній наставник «Нафкома» Олег Федорчук колись працював у тренерському штабі «Оболоні».

Матч пройшов цікаво. Обидві команди, а це переважно молоді гравці, старалися. Інша справа, що у броварчан атаки виходили краще. Помітно було, що, отримавши м'яч, футболісти «Нафкома» не перетримували його, а відразу йшли вперед, не зупиняючись. До того ж, у киян ахіллесовою п'ятою став лівий фланг оборони — практично усі атаки та небезпечні удари у броварчан йшли через правий фланг. Господарі більше відповідали контратаками, які особливої загрози воротам Іванова не несли. А ось голкіперу киян Дзуцеву ще в першій половині матчу довелося попрацювати і ліквідовуючи вихід сам на сам, і парируючи дальні потужні удари.

У другому таймі перевага гостей і у швидкості, і в плані організації атак стала явною. Тому й голи не забарилися. Невдовзі по перерві Негерей, який вийшов на заміну, відкрив рахунок. Ще майже через двадцять хвилин він же його і подвоїв. Стало зрозуміло — гру зроблено. І третій гол у ворота киян уже був як довершення зробленого. Після цього кияни спробували хоч один м'яч відіграти. Найвірогідніший шанс для цього мав молодий Сергій Зуєвич — він отримав пас, вийшов сам на сам з голкіпером, але не зміг його переграти. Момент був настільки голевий, що хлопець, мабуть, до кінця матчу докоряв собі за те, що не забив: у будь-якому наступному моменті чи навіть напівмоменті, Сергій будь-що намагався виправити помилку і забити гол. Але Фортуна подібних шансів вже не надавала.

Григорій ПАСАТ
ІЗ ЧЕРНІВЦІВ

«Буковина» — «Верес» — 1:1 (0:1).

21 липня. 18.00. Чернівці. Стадіон «Буковина». 1700 глядачів. 22 градуси.

Судді: Л. Харко (Луцьк), А. Мотика (Тернопіль), Т. Соломчак (Бучач).

Делегат ФФУ: В. Засуха (Боярка).

Чернівці: Сиротін, О. Маковійчук, Гамаль-к, Копилов, Керчу (Тодорович, 73), Сливка (Клочко, 81), Тофан, Климус (Стафійчук, 88), Семенюк (Винник, 46), Рябий, Ілюк. **Запасні:** Раковиця, Куприч, Темерівський. Тренер: **Віктор Мглинець.**

Рівне: Козиброда, Кінах (Воротеляк, 55), Білобровський (Котюк, 67), Гаврилюк (Климишин, 90+5), Гергелюк, Дмитрук, Жук, Коздюк-к, Мельничук, Ткачук (Федорчук, 58), Тивончук (Любар, 34, Морозенко, 64). **Запасний:** Печинський. Тренер: **Микола Філін.**

Голи: Ткачук (8), Керчу (57, з пенальті).

На 52-й хвилині Тофан не реалізував пенальті.

Попередження: Кінах (13), М. Білобровський (27), Котюк (88).

«Верес» зіпсував «Буковині» і кінцівку минулого чемпіонату (коли «не пустили» чернівчан на п'єдестал), і початок нового — хто ж мріє розпочинати сезон з домашньої нічиєї з одним із аутсайдерів попереднього чемпіонату.

Початок зустрічі виявився для господарів поля не дуже веселим. Уже на шостій хвилині оборонці випустили з поля зору Юрія Козлюка, який метрів з 10-ти під кутом не влучив у ворота. За дві хвилини Любомир Харко призначив незрозумілий штрафний прямо на лінії карного майданчика «Буковини», — очевидно, арбітр сам сумнівався, адже свиснув із помітним запізненням. Але це не завадило Володимиру Ткачуку потужним ударом у нижній правий кут відкрити рахунок. На 18-й хвилині рівновагу зобов'язаний був відновити новачок «Буковини» Іван Сливка, якого партнери вивели сам на сам з голкіпером, в якого нападник і влучив з 14 метрів. На 27-й хвилині Максим Білобровський ледь не порвав футболку на Петрові Климусі, зупиняючи його гострий прорив лівим флангом. Зі штрафного подав Михайло Рябий, а той же Климус головою пробив повз ближню «дев'ятку». На 30-й хвилині після чергового флангового рейду Климус перекинув м'яч у центр карного майданчика на Сливку, якого на мить випередив Василь Козиброда. На 45-й хвилині Олег Керчу зі штрафного метрів з 28 ледь не влучив у правий нижній кут воріт. За першу додану хвилину Рябий встиг розіграти двоходівку зі Сливкою, але удар останнього з 15 метрів заблокували захисники. А за кілька секунд до свистка на перерву той же Сливка, після навісу Керчу, головою спрямував м'яч трішки вище поперечини.

Друга 45-хвилинка розпочалася для буковинців на мажорі. На 51-й хвилині за порушення проти Михайла Рябого у воріт «Вереса» призначили пенальті. Здавалося, реалізувати його для досвідченого Василя Тофана буде, як кажуть, «справою техніки». Але він пробив не дуже переконливо, і кіпер встиг зреагувати. Проте вже через п'ять хвилин Харко змушений був вдруге вказати на 11-метрову позначку — після того як ударом по ногах «з тріском» зупинили прорив Керчу. Сам постраждалий підійшов до «точки» і не схибив — пробив у той же лівий кут, але невідпорно. На 64-й хвилині вболівальники могли побачити потенційно один з кращих голів чемпіонату. Отримавши пас від Сашка Маковійчука, ще один новачок «Буковини» — Степан Винник, зігравши на випе-редження, філігранно прош-товхнув собі м'яча на хід, подав з правого краю штрафного майданчика. Максим Ілюк ефектно у падінні головою цілив у дальній кут: на жаль, шкіряна куля пролетіла впритул зі стійкою. На 71-й хвилині Юрій Козлюк відправив у сітку воріт господарів другий м'яч, але з офсайду. Згодом Винник вдало навісив з правого флангу, Ілюк зачепив м'яч п'ятою, продо-вживши його політ до Оле-ксандра Тодоровича, який перебував у центрі карного майданчика. Він чомусь поспішив пробити головою і зробив це невдало. Через хвилину після дальнього удару Козлюка під поперечину свою майстерність довелося продемонструвати Павлу Сиротіну, який перевів м'яча на кутовий. На 80-й хвилині Олександр Маковійчук «забув» за спиною Максима Морозенка, який міг вийти сам на сам із Сиротіним – забракло швидкості та рішучості, що призвело до втрати м'яча. На 87-й хвилині Козиброда необачно вийшов із воріт на перехоплення флангового навісу, і м'яч від голови Ілюка, який виграв повітряний двобій, покотився в бік воріт гостей, але його встигли вибити оборонці. На 90-й хвилині після подачі кутового та відскоку м'яч «ліг на ногу» Михайлові Рябому, який «пострілом» з 18 метрів спрямував його в правий верхній кут воріт. Але за мить арбітр свиснув, зафіксувавши поштовх на користь «Вереса». У додані хвилини «Буковина» пішла на облогу чужих воріт, але змінити магічні 1:1 на табло так і не вдалося.

СТАРТУЄ ТУРНІР ПАМ'ЯТІ ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА «ШАХТАРЯ»

Із 22 по 24 серпня 2008 року, як інформує прес-служба ФК «Шахтар», на полях СТБ «Кирша» пройде XIII Міжнародний турнір імені першого президента донецького клубу незалежної України Олександра Брагіна.

У нім змагатимуться юні футболісти вікової категорії U-17.

Учасники розбиті на дві групи.

Квартет «А» складуть «Порто» (Португалія), ПСВ «Ейндховен» (Голландія), «Олімпіакос» (Пірей, Греція) і «Зеніт» (Санкт-Петербург, Росія).

У групу «В» увійшли «Шахтар» (Донецьк, Україна), «Копенгаген» (Данія), «Селтик» (Глазго, Шотландія) і «Парма» (Італія).

Нагадаємо, що в турнірі 2007 року перемогу здобув донецький «Шахтар», який розгромив у фіналі грецький «Олімпіакос» із рахунком 3:0. Найкращим гравцем тоді був визнаний «гірник» Єгор Картушов, а найкращим захисником — донеччанин Богдан Бутко. Нині обоє лауреатів захищають помаранчево-чорні кольори в молодіжної команди «Шахтар».

КАЛЕНДАР XIII МІЖНАРОДНОГО ТУРНІРУ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА БРАГІНА

22 серпня — п'ятниця

Церемонія відкриття
«Порто» — ПСВ
«Олімпіакос» — «Зеніт»
«Шахтар» — «Копенгаген»
«Селтик» — «Парма»

23 серпня — субота

«Порто» — «Зеніт»
ПСВ — «Олімпіакос»
«Шахтар» — «Парма»
«Копенгаген» — «Селтик»
«Олімпіакос» — «Порто»
«Зеніт» — ПСВ
«Селтик» — «Шахтар»
«Парма» — «Копенгаген»

24 серпня — неділя
Півфінали

1 місце група «А» — 2 місце група «В» (матч «А»)
2 місце група «А» — 1 місце група «В» (матч «А»)

Матч за 7-8 місця

4 місце група «А» — 4 місце група «В»

Матч за 5-6 місця

3 місце група «А» — 3 місце група «В»

Матч за 3-4 місця

Команда, що програла в матчі «А» — Команда, що програла в матчі «Б»

Фінал

Переможець у матчі «А» — Переможець у матчі «Б»

ГРУПА «А»
У наступному турі, 25 липня — п'ятниця, зустрічаються

Дніпро — ЦСКА
МФК Миколаїв — ФК Коростень
Рось — Арсенал
Нафком — Єдність
Верес — Оболонь-2
Карпати-2 — Буковина
Бастіон — Поділля-Хмельницький
Десна-2 — Нива Т
Княжа-2 — Нива В

ГРУПА «Б»
У наступному турі, 25 липня — п'ятниця, зустрічаються

Сталь — Титан А
Титан Д — Іллічівець-2
Явір — Олком
Гірник — Кремінь
Гірник-Спорт — Шахтар-3
Металург-2 — Олімпік
Зірка — Шахтар
Дніпро-75 — Арсенал
ПФК Севастополь-2 — ФК Полтава

ПЕРША ЛІГА
У наступному турі, 27 липня — неділя, зустрічаються

Нафтовик-Укрнафта — Закарпаття
Дністер — Волинь
Енергетик — ПФК Олександрія
Геліос — Сталь
ПФК Севастополь — Ігросервіс
Фенікс-Іллічівець — Динамо-2
Прикарпаття — Десна
Княжа — Оболонь
Комунальник — Кримтеплиця

Відзнака

ВІТАЛІЙ ПИЛИПЕНКО ОТРИМАВ ОРДЕН «ЗА ЗАСЛУГИ» ІІ СТУПЕНЯ

Указом Президента України Віктора Ющенка під № 563/2008 «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня молоді» Віталій ПИЛИПЕНКО нагороджений орденом «За заслуги» II ступеня. Віталій Олександрович відзначений як президент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів із формулюванням «за вагомий особистий внесок у розвиток молодіжного руху в Україні, впровадження сучасних методів навчання і виховання молоді, досягнення значних результатів у професійній діяльності, активну громадську діяльність».

Нагадаємо, що минулого року студентська збірна України з футболу під керівництвом тепер заслуженого тренера України Володимира Лозинського виграла золоті медалі всесвітньої універсіади в Бангкоку.

Віталій Пилипенко очолив студентський футбол України в кінці 90-х. Із того часу національна студентська команда є незмінним учасником всесвітніх універсіад, 2001 року збірна Анатолія Бузника завоювала срібло, а в серпні 2007-го Володимир Лозинський привіз в Україну золото універсіади.

Артур ВАЛЕРКО.

Бразилія

12 тур

"Спорт" – "Греміо" – 2:2
"Ботафого" – "Іпатінга" – 4:0
"Португеза" – "Наутіко" – 3:2
"Фігейренше" – "Сантос" – 3:0
"Віторія" – "Сан-Паулу" – 1:3
"Палмейрас" – "Флуміненсе"–3:1
"Крузейро" – "Атлетико-ПР"– 1:0
"Васку да Гама" – "Гойяс" – 1:1
"Інтернаціональ" – "Атлетико-МГ" – 1:0
"Куритиба" – "Фламенго" – 1:0

13 тур

"Іпатінга" – "Португеза" – 4:1
"Греміо" – "Крузейро" – 1:0
"Флуміненсе" – "Фігейренше" – 1:0
"Сантос" – "Спорт" – 1:0
"Наутіко" – "Інтернаціональ" – 1:1
"Гойяс" – "Палмейрас" – 3:2
"Атлетико-ПР" – "Васку да Гама" – 3:1
"Сан-Паулу" – "Ботафого" – 2:1
"Фламенго" – "Віторія" – 0:1
"Атлетико-МГ" – "Куритиба" – 3:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Фламенго	13	8	2	3	25-12	26
2. Греміо	13	7	4	2	19-10	25
3. Крузейро	13	7	3	3	20-12	24
4. Віторія	13	7	2	4	20-13	23
5. Сан-Паулу	13	6	5	2	22-13	23
6. Палмейрас	13	6	3	4	21-16	21
7. Інтернаціональ	13	5	4	4	16-14	19
8. Фігейренше	13	5	4	4	18-23	19
9. Наутіко	13	5	3	5	15-17	18
10. Куритиба	13	4	5	4	18-16	17
11. Атлетико-ПР	13	4	4	5	14-14	16
12. Васку да Гама	13	4	3	6	19-19	15
13. Ботафого	13	4	3	6	17-18	15
14. Спорт	13	4	3	6	12-17	15
15. Португеза	13	4	3	6	18-26	15
16. Атлетико-МГ	13	3	6	4	17-19	15
17. Гойяс	13	3	5	5	14-21	14
18. Флуміненсе	13	3	3	7	11-15	12
19. Сантос	13	2	5	6	10-20	11
20. Іпатінга	13	2	4	7	15-26	10

Австрія

3 тур

"Рид" – "Капфенберг" – 2:1
"Рапід" – "Карнтен" – 1:0
"Зальцбург" – "Альтах" – 3:0
ЛАСК – "Аустрія" – 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	3	2	1	0	11-2	7
2. Рид	3	2	0	1	6-3	6
3. ЛАСК	3	2	0	1	4-2	6
4. Аустрія	3	1	2	0	4-3	5
5. Рапід	3	1	1	1	4-5	4
6. Штурм	1	1	0	0	3-1	3
7. Маттерсбург	2	1	0	1	2-7	3
8. Карнтен	2	0	1	1	1-2	1
9. Капфенберг	3	0	1	2	3-5	1
10. Альтах	3	0	0	3	1-9	0

Данія

1 тур

"Рандерс" – "Орхус" – 3:1
"Горсенс" – "Сондерійске" – 2:0
"Нордсьєлланд" – "Брондбю" – 0:2
"Ольборг" – "Мідтюлланд" – 1:2
ФК "Копенгаген" – "Есб'єрг" – 1:0

Норвегія

14 тур

"Мольде" – "Валеренга" – 5:1
"Тромсе" – "Гамаркамератен" – 2:1
"Люн" – "Стромсгодсет" – 3:2
"Ліллестрем" – "Бодо-Глімт" – 3:0
"Бранн" – "Олесунд" – 1:2
"Стабек" – "Фредрикстад" – 5:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Стабек	14	8	4	2	26-11	28
2. Фредрикстад	14	8	2	4	24-18	26
3. Тромсе	13	7	3	3	17-9	24
4. Люн	14	7	3	4	21-15	24
5. Бранн	14	5	5	4	22-21	20
6. Валеренга	14	6	2	6	19-19	20
7. Бодо-Глімт	14	5	4	5	15-20	19
8. Русенборг	13	5	3	5	20-15	18
9. Мольде	14	4	6	4	21-17	18
10. Вікинг	13	5	3	5	16-17	18
11. Стромсгодсет	14	4	4	6	15-20	16
12. Олесунд	14	4	1	9	20-30	13
13. Ліллестрем	14	3	3	8	15-24	12
14. Гамаркамератен	13	2	3	8	9-249	

Словаччина

1 тур

"Артмедіа" – "Прешов" – 1:0
"Кошице" – "Ружомберок" – 1:0
"Слован" – "Дукла" – 0:0
"Нітра" – "Стреда" – 2:1
"Трнава" – "Дубниця" – 2:1
"Жиліна" – "Злате Моравце" – 3:0

Словенія

1 тур

"Нафта" – "Драва" – 2:0
"Публікум" – "Рудар" – 2:0
"Домжале" – "Примор'є" – 2:0
"Марибор" – "Копер" – 3:2
"Нова Гориця" – "Інтерблок" – 2:2

Швейцарія

1 тур

"Янг Бойз" – "Базель" – 1:2
"Арау" – "Сьйон" – 3:1
"Ксамакс" – "Цюрих" – 1:2
"Люцерн" – "Вадуц" – 1:2

Швеція

Матчі 14-го туру

"Гельсингборг" – АІК – 2:1
ГАІС – "Люнгскіле" – 3:1
"Гальмстад" – "Ельфсборг" – 1:2

15 тур

"Гетеборг" – "Гефле" – 3:0
"Треллеборг" – "Гальмстад" – 1:2
"Гаммарбю" – "Еребро" – 1:0
"Сундсвалль" – ГАІС – 1:1
"Люнгскіле" – АІК – 2:1
"Кальмар" – "Мальме" – 3:2
"Гельсингборг" – "Юргорден" – 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Кальмар	15	11	2	2	35-13	35
2. Ельфсборг	14	8	4	2	18-5	28
3. Гельсингборг	15	8	4	3	27-17	28
4. Гаммарбю	15	8	4	3	23-16	28
5. Гетеборг	15	7	5	3	23-14	26
6. АІК	15	7	4	4	18-15	25
7. Мальме	15	5	6	4	22-21	21
8. ГАІС	15	4	8	3	16-14	20
9. Гальмстад	15	5	5	5	19-18	20
10. Юргорден	15	4	6	5	14-21	18
11. Треллеборг	15	4	4	7	14-17	16
12. Еребро	15	4	3	8	8-20	15
13. Сундсвалль	15	3	4	8	15-22	13
14. Люнгскіле	15	4	1	10	13-26	13
15. Гефле	15	3	2	10	10-22	11
16. Норркопінг	14	1	4	9	13-27	7

ХАЦКЕВИЧ ОЧОЛИВ «ВІТЕБСЬК»

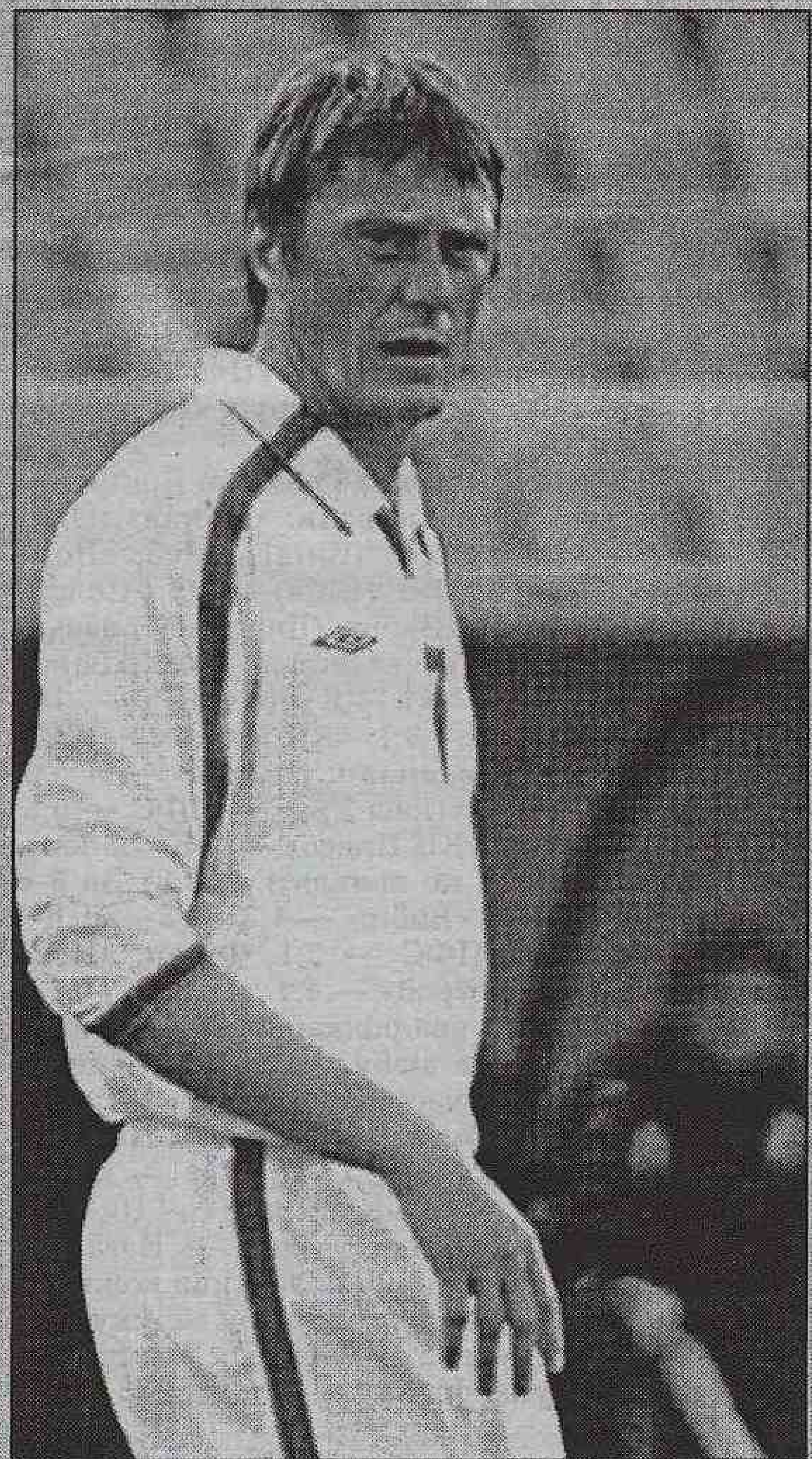

Наставник юнацької збірної Білорусі (до 19 років) Олександр Хацкевич очолив «Вітебськ» і відтепер суміщатиме дві посади.

У минулу суботу на мінському стадіоні «Динамо» відбувся прощальний матч найкращого футболіста Білорусі 1998 і 2000 років. До речі, разом із Хацкевичем з великим спортом прощався відомий білоруський голкіпер Геннадій Тумилович. Провести двох футболістів завітав леверкузенський «Байєр», який зіграв товариський матч з «Динамо». Зустріч, як із належить, завершилася миром — 2:2.

А вже наступного дня Хацкевич був представлений як наставник «Вітебська». У минулому сезоні 34-річний тренер уже мав досвід самостійної роботи з клубом. Утім, його не можна визнати вдалим: мінське «Динамо» зайняло рекордно низьке місце в своїй історії — дев'яте. Очоливши вітебський клуб, Хацкевич сказав: «Переді мною стоїть завдання потрапити в зону єврокубків. Очковий запас у команди непоганий — вона на четвертому місці. Якщо додамо в другому колі, мети обов'язково досягнемо».

Коли був футболістом, Хацкевич завоював немало трофеїв. Зокрема, він — семиразовий чемпіон України, чотири рази вигравав першість Білорусі, чотири рази піднімав над головою Кубок України і одного разу завойовував Кубок Білорусі. У складі національної збірної зіграв 38 матчів і забив чотири м'ячі.

МАКЕЛЕЛЕ ПЕРЕЙШОВ У ПСЖ, А МАТУЗАЛЕМ — У «ЛАЦІО»

Опорний півзахисник **Клод Макелеле** повертається до Франції: він перейшов із «Челсі» в ПСЖ, з яким уклав контракт на п'ять років. Макелеле на правах вільного агента перейшов до ПСЖ, який дійшов до фіналу Кубка Франції, завдяки чому здобув путівку в перше коло Кубка УЄФА. Відзначимо, що «Челсі» розірвав контракт із 35-річним хавбеком, який повинен був ще рік захищати кольори англійського клубу. У заяві «Челсі» йдеться: «Ми завжди чекатимемо повернення Макелеле. Не так важливо, в якій ролі він повернеться — гравцем або просто другом клубу». Сам футболіст зазначив: «Не треба вважати мене рятівником команди. Я просто поділюся досвідом зі своїми молодшими партнерами. Дуже радий, що уклав особистий контракт, і сподіваюся, що для ПСЖ нинішній сезон складеться вдаліше, ніж попередній».

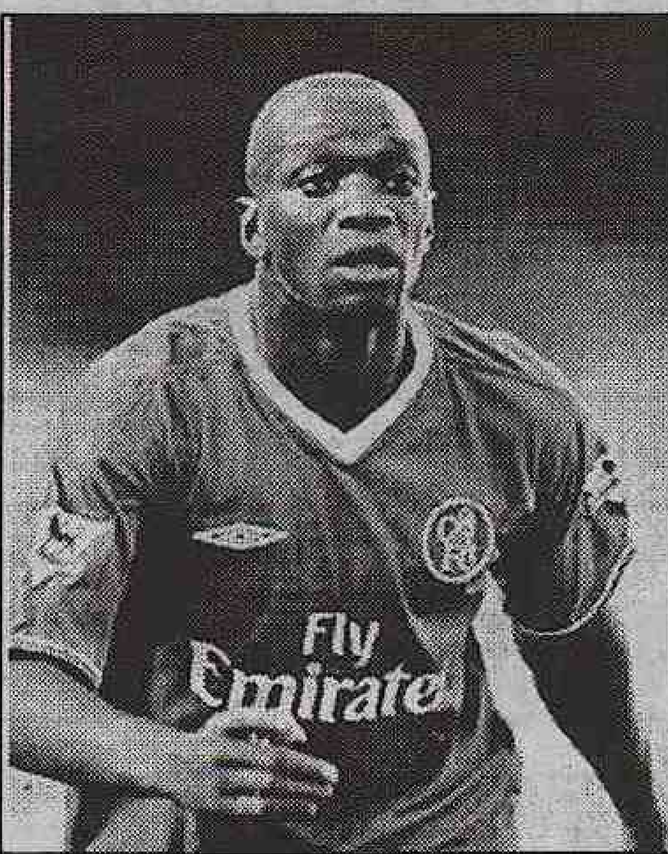

Майбутній сезон стане для захисника «Реала» і збірної Італії **Фабіо Каннаваро** останнім у складі мадридського клубу. 34-річний футболіст залишить клуб у червні 2009 року. Наступним і останнім місцем його кар'єри стане «Наполі», повідомляє L'Equipe. Каннаваро, який є вихідцем з Неаполя, не раз заявляв, що має намір закінчити кар'єру в рідному для себе клубі. Додамо, що в минулому сезоні Каннаваро зіграв 33 матчі в чемпіонаті Іспанії.

Московський «Спартак» відповів відмовою на пропозицію італійської «Сампдорії» продати чеського півзахисника **Радослава Ковача**. «Італійці зробили конкретну пропозицію, але вона не влаштувала керівництво «Спартака». Отже, можна майже із стовідсотковою вірогідністю сказати, що перехід Ковача в «Сампдорію» не відбудеться», — заявив агент хавбека Віктор Коларж. Нагадаємо, що італійці планували взяти Ковача в оренду з подальшим правом викупу.

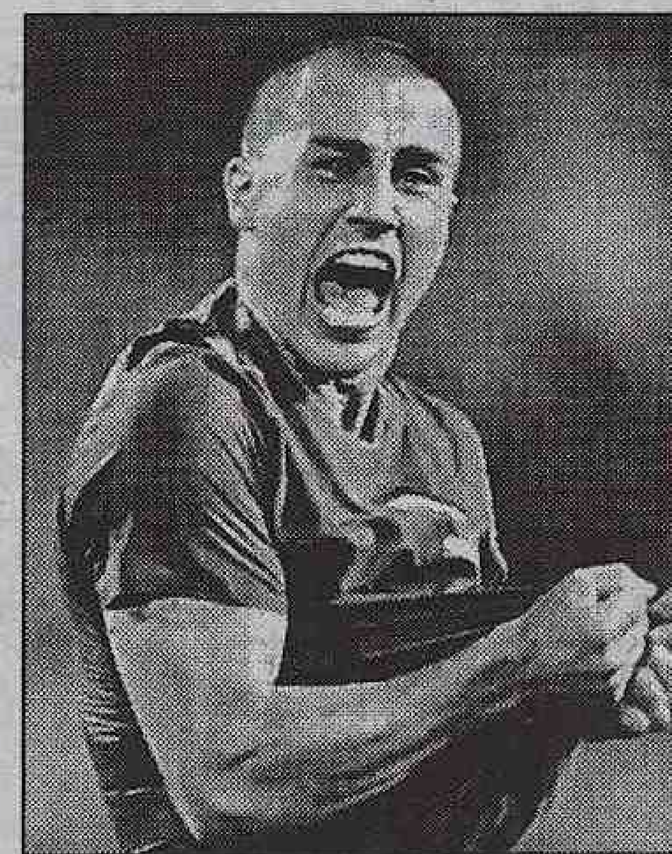

Півзахисник «Роми» **Людовик Жюлі** офіційно став гравцем ПСЖ. 32-річний хавбек підписав з французьким клубом контракт на три роки. У столичній команді Жюлі гратиме під сьомим номером. Про це повідомляє офіційний сайт ПСЖ. У минулому сезоні чемпіонату Італії Жюлі провів у складі «Роми» 32 матчі і забив шість голів.

«Мілан» має намір придбати захисника «Роми» **Кристіана Пануччі**, якому запропонує контракт на два роки. За інформацією видання Il Messaggero, до кінця тижня віце-президент «Мілана» Адріано Галліані зустрінеться з керівництвом «Роми», щоб обговорити можливість трансферу Пануччі, який уже захищав кольори «россонері» в період з 1993-го по 1996-й рік.

Півоборонець «Сарагоси» **Матузалем** наступний сезон проведе на правах оренди в «Лаціо». Після закінчення терміну угоди римський клуб зможе повністю придбати права на бразильського легіонера. «З нетерпінням чекаю знайомства з моїми новими одноклубниками і початку сезону, який проведу в дуже престижній команді. Я повернувся до Італії з метою перемагати», — цитує екс-гравця «Шахтаря» Sky Sports.

СКАНВОРД № 135 «КРИЛЬЯ СОВЄТОВ»

Фото 1
Фото 2
Хавбек зб. Франції на ЧС-1992
Легенд. італ. голкіпер
Оборонець "Болтона"
Урочистий вірш
Англ. суддя
Бек зб. Сенегалу
Клуб із Кіпру
... Петреску
Капітан "Болтона"
Кумир
Стадія змагань
Фото 1
Фото 2
Фото 3
... Менса
"Ріо ..."
... Мікел
Воротар "Вердера"
Вагнер ...
Футб. орг-я
Фото 3
Пажис, Хансcон
Місто в Грузії
П'єр - ... Андре
Тренер "Штутгарта"
Хавбек зб.Японії на ЧС-2002
Хон Мюн ...
Кім Нам ...
Власник "Шеффілд Юнайтед"
Фото 4
Фото 5
... Арфа
... Баджо
Фото 4
Фото 5
ЧС-2006
Клуб із Польщі
... Тігана
Оборонець "Торіно"
Хавбек "Крилья Советов"
Фото 6
Король футболу
Капітан мерсисайдців
... Фердінанд
Гравець зб. Румунії 50-х рр.
Форвард зб.Ямайки на ЧС-1998
Фото 6
Фото 7
Півоборонець зб. Бразилії
Фото 7
Бек "Дербі"
... - Гуннар Сольськьяер
Фото 8
Хавбек зб.Парагваю
... Туре
... Коллер
Тім Де ...
Франц. клуб
Фото 9
Фото 10
Нападник "Севільї"
... Стайлз
"Могутнє мишеня"
... Кан'єнда
Клуб із Росії
Форвард "скуадри адзурри"
Гравець "Байєра" кінця 90-х рр.
... Бойєр
Фото 8
Фото 9
Фото 10

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Пляжний футбол

НАРЕШТІ Й ЧЕМПІОН «ПРОКИНУВСЯ»

У Дніпропетровську відбувся третій Гран-прі поточного чемпіонату України в групі «В». Змагання принесли успіх чинному чемпіону країни — київському клубу «Нова Ера».

У першому ж матчі турніру «Нова Ера» отримала змогу взяти реванш у земляків із БРР за дві поразки, що «банкіри» завдавали їхньому фавориту на попередніх етапах. І такою можливістю чемпіон скористався, перемігши — 7:5. Голевим дублем відзначився бразилець Жуніньо, один із м'ячів записав до свого активу голкіпер Лисенко, котрий зазнав травми ноги. Утім, ушкодження не завадило воротареві наступного дня допомогти своїй команді. А от Андрій Борсук, котрий ушкодив хрящ, забиваючи гол ударом через себе, вибув, здається, надовго.

Півфінал за участю «Нової Ери» також вийшов інтригуючим і результативним. Севастопольському ПФС вдалося відіграти два м'ячі, пропущені в першому таймі, однак потім влучні удари Жуніньо та Боженка (обидва оформили в цій зустрічі по «дуплету») розставили всі крапки над «і». Підсумок — 5:3 на користь чемпіона. Другим фіналістом дещо несподівано став київський «Солстрой», який переміг одеську «Глорію» — 2:0.

У рамках запорізького Гран-прі «Солстрой» уже зустрічався з «Новою Ерою» і поступився — 3:8. Чи означало це, що нинішній фінал позбавлений інтриги? «Аж ніяк, — продовжує Уляницький. — Наші хлопці, по-перше, голодні на перемоги, а апетит, як кажуть, приходить під час їжі. По-друге, ми пам'ятаємо про запорізьке фіаско й прагнемо реваншу. По-третє, мріємо про суперфінал в Одесі, тож кожне очко для нас зараз на вагу золота. Отже, плануємо дати бій чемпіону й фавориту. Будемо робити на майданчику те, що вміємо, а що вийде — час покаже...»

Час розсудив так, що спинити «Нову Еру» на шляху до її першої в нинішньому сезоні перемоги у Гран-прі не судилося нікому. Результат фіналу — 4:1, м'ячі у тріумфаторів забили Жуніньо, Велінгтон (2) і Кожедуб. Цікаво, що в поточному турнірі на кваліфікаційних етапах перемагають виключно столичні клуби: у групі «А» успіх святкували ФК «Плесо», «Метробуд» і «Майндшер», у групі «В» — двічі БРР та «Нова Ера».

Ось усі результати Гран-прі Дніпропетровська. **Чвертьфінали:** «Глорія» (Одеса) — «КП Плесо» (Київ) — 5:3, «Нова Ера» (Київ) — БРР (Київ) — 7:5, «Солстрой» (Київ) — «Вибір» (Дніпропетровськ) — 2:1, ПФС «Севастополь» — ФК «Запоріжжя» — 1:0. **За 5 — 8 місця:** БРР — ФК «Запоріжжя» — 8:1, «КП Плесо» — «Вибір» — 1:6. **Півфінали:** «Глорія» — «Солстрой» — 0:2, «Нова Ера» — ПФС — 5:3. **За 7-е місце:** «КП Плесо» — ФК «Запоріжжя» — 2:2 (по пенальті — 2:3). **За 5-е місце:** БРР — «Вибір» — 4:3. **За 3-є місце:** «Глорія» — ПФС — 2:1. **Фінал:** «Нова Ера» — «Солстрой» — 4:1.

Заключний кваліфікаційний етап змагань цієї групи відбудеться 1-3 серпня в Севастополі. Учасники підходять до нього з такими здобутками: БРР і «Нова Ера» — по 25 очок, ПФС і «Глорія» — по 19, «Солстрой» — 18, «КП Плесо» — 10, «Вибір» — 9, ФК «Запоріжжя» — 7. Нагадаємо, що чотири перші колективи кожної з двох груп складуть фінальну вісімку, яка сперечатиметься за нагороди першості в рамках суперфіналу — в Одесі 26 — 31 серпня.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л.О. МАКСИМЕНКО
О.П. ТРАВЯНКА (відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025080.
Індекс 60994.